

Evangélikus hírek

Marcalon innen és túl

2011 február 25. - 5. évfolyam, 1. szám

Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval (Rm 12,21)

Az esztendő legszebb napjaiként tartom számon azt a konfirmáció előtti néhány napot, amit szinte éjjel nappal gondolatban, vagy ténylegesen a Biblia fölött görnyedve azzal töltök, hogy kiválasszam az áldóigét, ami majd a konfirmandust elkíséri egész életében, amiből meríthet, amellyel töltekezhet. Intenzív imádsággal teli napok ezek, amelyeket mindig úgy élek meg, mint amikor valaki egészen szoros, különleges kapcsolatba kerül a Szentlélek munkáján keresztül Istennel.

Ez az ige egy klasszikus konfirmációi áldó ige. Hiszen adhatunk-e jobb tanácsot az éppen felnőtt kor felé kacsintgató ifjúnak, mint ez a tömör mondat: a rosszat jóval győzd le, mert a mi Mindenható Urunk jósága és irgalma legyőzi a legnagyobb gonoszságot is. Bennünk is.

Lehet, hogy mi valaki másra gondolunk a rossz alatt, valakire, aki minket bánt, de bizony gyakori az is, ha mi bántunk másokat. Talán jártunk már úgy többen is, amikor már fáj az, hogy miattunk szenvednek mások, ak-

kor döbrentünk arra rá, hogy segítség kellene. Isten szeretete azonban olyan nagy, hogy akármilyen nehéz, elrontott élet után is lehet újat kezdeni Istennél, mert Jézus Krisztus, a jó pásztor meghalt ezért. Aki ismeri ezt az életet odaáldozó szeretetet, és amikor bántják, erre a szeretetre tud nézni, az meglátja a legkiálthatatlanabb, szeretetlenebb emberben is nemcsak Isten teremtményét, akit tisztelnie kell, hanem meglátja a kegyelemre szoruló bűnös embert saját magában is.

Ez a viszonyulás egyfajta állapot, viselkedésmód, az adott helyzetben megélt válaszreakció. A későbbi versekben az apostol azt mondja, hogy amennyiben rajtatok áll, éljétek minden emberrel békességben, legyen gondotok a tiszteletre, a tisztességre. Vagyis, amennyiben lehetséges békességben élj még az ellenségeddel is. Sőt, Jézus azt mondta: "Szeressétek ellenségeiteket!" Nem arról van szó, hogy az ellenség is békességben szeretne élni velünk, hanem arról, hogy mi hogyan élünk velük, ne adjunk

okot a békétlenségre. Törekedjünk a lelki békesség megőrzésére.

Lehet, hogy a szomszéd, a munkatárs, vagy a családtag ordítózik, de ilyenkor érdemes csendben maradni és nem visszaordítani. Megtörténik az is, hogy valakinek mindig az igazságéretét támadja a gonosz ellenség, s olyankor az igazságról kell lemondani, de sose felejtjük el: nem az Isten igazságáról, hanem a magunkéról.

A gonosz dolgozik kitartóan a világban. Embert ember ellen fordít. Képes a jóból is rosszat előhozni. A szeretet parancsa azonban mindannyiúnknak szól: Szeresd felebarátodat, mint magadat! Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval. Ámen.

Imádkozzunk!

Segíts Urunk átélni azt a csodát, hogy nem győz le a gonosz bennünket semmilyen formában sem, hanem teáltalad a jó legyőzi a gonoszt.

Kegyelmedért, Jézus nevében kérjük ezt tőled.

Ámen.

Egyházkerületünk története két kötetben

A nyár elején adja ki egyházkerületünk azt a két kötetes történeti munkát, amely bemutatja a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület, az egyházmegyék és gyülekezetek történetét. A kötetben benne szerepel minden egyházközség tisztségviselő és presbiter, akit a 2006-2012-es ciklusra megválasztottak. A kiadvány ára 2000.- Ft.

Püspökválasztó közgyűlések gyülekezeteinkben

Iltzész János, egyházkerületünk újraalapító püspöke 2011. nyarán nyugdíjba vonul. Egyházunk jó rendje alapján 2010-ben elindult az új püspök megválasztási eljárása. Lezárult a jelölési folyamat, amely végén Bencze András székesfehérvári lelkész, püspökhelyettes és Szemerei János kaposvári lelkész, a Somogy-Zalai Egyházmegye esperese fogadta el a jelölést. A jelöltek bemutatkozása a 2-3. oldalon olvasható.

A választási bizottság március Böjt 2. és 3. vasárnapjára írta ki a választást. Egyházunk rendje szerint minden gyülekezetben választási közgyűlést kell tartani, majd a gyülekezeti tagok szavazatainak összesítése után alakul ki a gyülekezet szavazata. Minden gyülekezetnek parókusi stásonként egy szavazata van. A beérkezett szavazatokat a választási bizottság bontja fel, összesíti azokat, majd kihirdeti az eredményt.

Az Úristen gondoskodó szeretete adjon mindannyiúnknak bölcsességet, hogy egyházkerületünk élére a legalkalmasabb jelöltet válasszuk!

A választó közgyűlések istentiszteleteinek időpontjai:

Március 20. Böjt 2. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 11 óra Nemeskocs (Úrvacsora), 15 óra Kemenespálfa
Március 27. Böjt 3. vasárnapja: 10 óra Boba

Szemerei János

"Nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörül Istené."
(Rm 9,16)

Gyökereim - 1963-ban születtem a Fejér megyei Lajoskomáromban, egy tízgyermekes család hetedik tagjaként. Édesapám kertész agronómusként dolgozott, édesanyám főállású édesanyaként a nagy családot látta el. Mindketten kántori szolgálatot végeztek a lajoskomáromi gyülekezetben. Felmenőim között található dunántúli német és magyar ajkú, de alföldi szlovák evangélikusok is.

Tanulmányaim - Általános iskolába szülőfalumban jártam, a középiskolát Székesfehérváron, a Ságvári Endre Gép és Híradástechnikai Szakközépiskola számítástechnikai tagozatán végeztem. 1982-ban jelentkeztem az Evangélikus Teológiai Akadémiára. Tanulmányaim befejeztével 1987-ben szigorlatoltam.

Családom - 1987-ben kötöttem házasságot Szigethy Enikővel. Feleségem gyógypedagógus, vak szakos tanár. Jelenleg a Dél-dunántúli régióban élő felnőtt vakok és gyengénlátók rehabilitációját segítő Ki-Látás Alapítvány szakmai vezetője. E mellett részmunkaidőben vak és szellemi fogyatékos gyermekek utazó tanáraként dolgozik. Három gyermekünk: Márton (1988) és Eszter (1989) Budapesten egyetemista, Gergő (1993) pedig Kaposváron középiskolás.

Lelkeszi szolgálatom - Tordas-Gyúró 1987-1994 Dr. Nagy Gyula püspök 1987 júliusában ordinált, majd a Fejér megyei Tordasra helyezett segédlel-

késznek. Megbízásom a szomszédos Gyúró gondozására is kiterjedt. Mindkét gyülekezetben megválasztottak, és be is iktattak. A lelkeszi szolgálat mellett bőségesen volt alkalmam belekóstolni a "gyakorlati teológiába" is. Ottlétem ideje alatt renováltuk mindkét gyülekezet templomát, és mindkét parókián komoly korszerűsítési munkákat végeztünk el. A két gyülekezetben eltöltött hét gyönyörű év élményei, emlékei folyamatosan kísérek.

Kaposvár - 1994-ben a kaposvári evangélikusok meghívására a somogyi megyeszékhelyre kerültem lelkeszni. Fizikai és lelki építkezést egyszerre kellett végezni. Első feladatul egy közösségi élet gyakorlására alkalmas gyülekezeti házat kellett kialakítanunk, ami a gyülekezetnek a templomépítés óta dédelgetett terve volt. A régi parókia átalakításával, és egy új lelkeszlakás létesítésével sikerült kialakítani egy kedves gyülekezeti központot, amelyet azóta gyermekek, énekkarosok, bibliaórák és ifjak csoportjai népesítenek be. A lelkesz igazi örömét az adja, amikor a rá bízottak megértene és megérezne valamit Isten szeretetéből. Ezért nagy öröm számomra, hogy gyülekezetünkben három fiatal tanul az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, egy negyedik pedig most készül felvételizni.

Főiskolai oktatásban - Az Evangélikus Hittudományi Egyetem és a kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola közötti megállapodás alapján kihelyezett evangélikus hitoktatóképző szak működött Kaposváron. Ennek a tagozatnak kilenc évig (1994-2003-ig) tanára, tagozatvezetője és egyszemélyi felelőse voltam. A hitoktató jelölteknek bibliai, egyháztörténelmi, egyházismereti, rendszeres és gyakorlati tárgyakat, valamint hitvallási irataink ismeretét tanítottam. Végzőseink valamennyien megállták helyüket az Evangélikus Hittudományi Egyetem professzorai által tartott záróvizsgán. Büszke vagyok arra, hogy ezt a kicsi, vezetésem alatt működő tagozatot a MAB 2001-ben komoly vizsgálat után akkreditálta. Sajnos a tagozat nem volt rentábilis, ezért a képzést 2003-ban megszüntettük.

Esperesi szolgálatom - A Somogy-Zalai Egyházmegye gyülekezetei először 2000-ben választottak esperessé. Székkfoglalómban a bizalom erősítését, a tiszta viszonyok kialakítását és

a hatékonyabb működés segítségét jelöltem meg kiemelt teendőként. E szerint élünk. Egyházmegyénkben őszinte kommunikáció és bizalmi légkör van. Sikerült felszámolni a gyülekezeteinkben észlelt összes beteg helyzetet. A problémákat nem söpörtük a szőnyeg alá, hanem kezeltük. Úgy ítélem meg, hogy gyülekezeteink hatékonyabb működéséhez is komoly segítséget tudunk nyújtani. Gyülekezeteink és lelkeszeink a szakmai ismeretet igénylő területeken igénybe vehették az egyházmegye által felkért (és részben finanszírozott) segítőköt, pl. az adminisztráció, az adóbevallások, valamint a beruházásaik területén. Gyülekezet-centrikus gondolkodásom szerint az egyházban mindennek a ránk bízott emberekért, és velük harmóniában kell történnie. Ezért kényszerültem arra, hogy szót emeljek a liturgiai reform egyoldalúsága, és a gyülekezeti tagok érzékenységének rendszeres figyelmen kívül hagyása ellen. A 2006-os általános tisztújítás alkalmával egyházmegyénk gyülekezeteinek egyhangú támogatása újabb hat évre esperessé választott. Jelenleg egyházkerületünkben én vagyok az egyetlen esperes, aki második ciklusban, immár 11. éve végzem ezt a szolgálatot.

A közelmúltban két országos jelentőségű ügy helyes irányba terelésében vállaltam szerepet. A Szolidaritási Alap bevezetése gyülekezetek tucatjait lehetetlenítette volna el. Egyházmegyénk lelkeszeivel közösen egy működőképes, "gyülekezetbarát" megoldást ajánlottunk a törvényalkotók figyelmébe. Az MVH-s pályázatok ügyében egyházmegyénk elnökségének kezdeményezésével (kerületünk elnökségének és egyházmegyéinek támogatásával) sikerült a zsinaton elérni egy olyan döntést, ami a nyertes gyülekezeteknek kaput nyitott a pályázatokon elnyert több, mint 700 millió Ft-os pályázati összeg gyülekezeti felhasználására. E nélkül a már elnyert támogatások elvesztek volna!

Országos presbitériumi tagság - Egyházunk legfőbb végrehajtó testületében 2006-tól, a kerület lelkeszi képviselőjeként veszek részt. Ebben a szolgálatban közelről látom egyházunk működését, gazdálkodását, döntéshozatali mechanizmusait. Azóta folyamatos rálátásom van minden fontos és aktuális közegyházi ügyre.

Bencze András

"A vadállatokat inkább ösztökéljétek, hogy sírommá váljanak, és semmit ne hagyjanak meg testemből, nehogy halottként bárkinek terhére legyek." Ignatios levele a Rómaiaknak

Bemutakozásomat Antóchia második püspökének, Ignatiosnak szavaival kezdem, aki leveleiben bizonyoságot tesz a püspöki szolgálat Jézustól kapott küldetéséről, és akinek leveleiben a püspöki, presbiteri, diakónusi tisztség egysége, egymásra épült szolgálata is hangsúlyt kap. Egyházszerkezeti modellje mellett inkább példa számomra az Ignatiosban élő vágy, hogy sem életében, sem halálában Krisztust el ne tartsa.

Családom - Budapesten születtem 1960. november 5-én, négygyermekes család harmadik gyermekeként. Ha áldásokról emlékezem meg, ha nem is ezer ízig, ám három nemzedékre visszalátok, és hálával fedezem fel magamban és testvéreimben szüleim, nagyszüleim örökségét. A lelkeszi hivatást, mint példát és életformát, is tőlük kaptam. A Biblia-olvasás, az imádság, a vendégszeretet és az alázattal ékesített elkötelezettség példái ők számunkra.

Hálás vagyok Istennek, hogy ifjúkori élményeimet újra átélhetem feleségem és gyermekeim körében. 1988-ban kötöttünk házasságot Varga Timeával. Feleségem tanító. Iskolai munkája mellett hitoktatóként szolgál gyülekezetünkben. Gyermekeink közül Réka gyógyszerész-hallgató, Veronika tanítóképzőbe jár Budapesten. Anna Rebeka idén a gimnázium 9. osztályát végzi.

Nemcsak egyéni életemben, hanem szolgálatomban is meghatározó számomra a család. Ezért köszönetet mondok az Úrnak, hogy elhívásomat erősítik és gazdagítják gyermekeink, és hogy a Házas Hétvége Lelkiségi Mozgalmon keresztül feleségemmel közösen tapasztaltuk meg a Lélek egybeszerkesztő erejét.

Gyülekezet - Isten háza népébe hívott engem keresztségemben, és ezt a konfirmációban is megerősítette. Így vált családom mellett családommá mindenkori gyülekezetem. Hálás vagyok Istennek azért, mert Lélekkel megáldott emberekkel vett körül ebben a tágabb családban is. Ők tudatosságot, gondolkodó, gyakorlati keresztyénséget adtak például. A kelenföldi gyülekezet mellett a főtí kántorképző tanfolyam volt lel-

ki formálódásom helye.

Székesfehérvárra kerülve Nagy Tibor elődöm áldott munkájára építve gyülekezeti alkalmak mellett házi bibliaórákat is szerveztünk. Ebben az időben ugyanis nem volt a gyülekezetnek saját otthona. Ma több mint harminc munkatársunk van. A hittanórákon kívül tíz közösség működik a gyülekezetben. Az elmúlt években öt fiatal kapott elhívást a lelkeszi szolgálatra. A szórványmunka is megerősödött. Az elmúlt húsz évben felépítettük gyülekezeti házunkat, templomunk teljesen megújult, orgonát építettünk, létrehoztuk az Egymásért Élő Alapítványt, amely jelentős szociális munkát végez, és családi napközit indítottuk el. Tizenöt éve negyedévente kiadjuk gyülekezeti körlevelünket. Testvéri kapcsolatot ápolunk a finnországi és a németországi testvérgyülekezeteinkkel. Ezek a szolgálatok szükségszerűen erősítik a gyülekezeti közösséget, és csak úgy működhetnek, ha Krisztustól kapott hivatással, egymás iránti szeretettel dolgozunk tudva, hogy eszközök vagyunk Isten országának építésében.

Elhívás - Ha visszatekintek lelkeszi indulásomra, csakugyan arra kaptam elhívást, amit a fehérvári gyülekezetben próbálunk megélni: Jó Jézus körül együtt lenni. A régi elhívás nem változott, a szavak tartalma kapott pontosabb értelmet. Amit régebben kellemesnek, kívánatosnak mondtam - a jót -, azt most inkább üdvösségesnek, jövőre tekintőnek, a valósághoz igazodónak mondanám. Azért ma is hozzátartozik ehhez lehetőség szerint a derű, a vitalitás.

Iskoláimat Budapesten végeztem. A József Attila Gimnáziumban tettem érettségi vizsgát. Az Evangélikus Teológiai Akadémia végzése mellett szereztem középfokú nyelvvizsgát francia nyelvből. Teológiai évfolyamtársaim körében formálta Isten a hitemet, személyiségemet. Magaménak érzem, amit Pál apostolnak így mondott az Úr: "Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz." (2Kor 12,9). Lelkesszé Dr. Nagy Gyula püspök avatott 1984 augusztusában. Fiatal lelkeszként szerkesztettem az Evangélikus Élet ifjúsági rovatát, az egyházmegye ifjúsági majd missziói előadója voltam. A Mevisz alakuló ülésén vettem részt Budapesten, Szegeden és Székesfehérváron.

Az 1989-90-es tanévben ösztöndíjat nyertem Genfben, ahol egyháztörténeti és újszövetségi előadásokat hallgattam. Hazatérve a Zsinat tagja lettem. A második ciklusban a szolgálati bizottság elnöki tisztségét is betöltöttem. 2000-től - esperesi szolgálatom miatt - nem vállaltam a zsinati tagságot. Meggyőződésem ugyanis, hogy nem szabad az egyházban tisztségeket halmozni, hanem a feladatokat meg kell osztanunk egymás között. 2006-ig egyházmegyénk esperese voltam. Ez a szolgálat érdekes kihívások elé állított, ezen keresztül Isten sok értékes emberrel ajándékozott meg, és megmutatta, hogy ha én tehetetlen vagyok is, Őneki nincs lehetetlen. Több, régóta konfliktusos helyzetből mutatott kiutat úgy, hogy közben az egymás iránti szeretetet megőrizte bennünk. A következő ciklusban nem vállaltam az újbóli jelölést. Úgy véltem, hogy váltott emberekkel lendületesebben működhetnek az egyházmegyék, és láttam, hogy az esperesi szolgálatom mellett hátrányt szenved gyülekezeti szolgálatom, elsősorban a személyes lelkigondozás. A most folyó ciklusban egyházmegyénket képviselem az egyházkerületi közgyűlésen. Az utóbbi másfél évben püspök-helyettesként újból bekapcsolódtam az Esperesi Tanács munkájába.

Röviden igyekeztem bemutatkozni abban a tudatban, hogy nem én végeztem, amit végeztem, hanem Krisztusnak bennem élő Lelke. Egyedül Ő tesz alkalmassá minket a szolgálatra.

Üzlet, vagy misszió?

Korunkban sokak szerint az számít, amivel pénzt lehet keresni... Bizonyára nem ilyen felütést vár az olvasó egy egyházi lapnak a gyülekezet egyik fontos, egyre erőteljesebb és reménykeltő vállalkozását bemutató írása elején. Pedig ha végiggondoljuk, akkor a világban valóban így van. De vajon így van ez az egyházban is?

Az elmúlt években hazánkban egyre több településen alakultak házi segítségnyújtást végző csoportok. Önkormányzatok, civil szerveződések, egyházi szervezetek indították el „vállalkozásaikat” az őszinte segítségnyújtás jegyében. De számos helyen gyanús hátterű alapítványok és szervezetek is beszálltak a szociális bizniszbe, helyenként botrányos tevékenységet végezve. Hiányzott ez a mi gyülekezeteinknek? Az elmúlt időszak tapasztalatai azt igazolják, hogy a bobai kezdeményezés sikeresen túljutott az indulás nehézségein és jó úton halad afelé, hogy hosszú távon segítsen a környezetünkben élő idős, beteg embereken, illetve megélhetést biztosítson gondozóinknak.

A keresztyén közösségek életében mindig jelen volt a segítség, az elesettek támogatása, a betegek gondozása, általában a törődés felebarátainkkal. A korai keresztyén gyülekezetekben a testvérek javaikat megosztották, a módosabbak, tehetősebbek anyagi eszközei a rosszabb körülmények között élőket is segítették. Az egyház életében az első századokat követően is megmaradt a szolgáló szeretet, még akkor is, amikor a különböző korokban ennek szerepe olykor háttérbe szorult. A háborúk, járványok során mindig az egyház volt az a szervezet, amelyik a sebesültek, betegek ellátását felvállalta, az árvák gondozását, nevelését intézményes keretek között végezte. A kórházakban, időseket ápoló intézményekben katolikus oldalon a különböző szerzetes és apáca rendek, protestáns oldalon a diakonisszák végezték a nehéz és sokszor csak nagyon erős lélekkel elhordható munkát. A gyülekezetek életében a hétköznapiakon is jelen volt a segítő szándék. A testvérek számos módon segítettek a rosszabb körülmények között élőket. Sok helyen magától értetődő volt, hogy a legszegé-

nyebbeket az akár csak kicsit is tehetősebbek etették, ruházták, a betegeket gondozták, családjukat segítették.

Néhány éve egyházunk elindította azt a folyamatot, aminek végén kialakul az a stratégia, amely aztán hosszú évekre meghatározza majd a Magyarországi Evangélikus Egyház útját és szolgálatát. A fentiekben olvasott előzmények után nem meglepő, hogy az egyház szervezetei jövőbeni szolgálatában meghatározó szerepet szán a gondoskodásnak a már nyilvános konzultációra bocsátott anyag. A jövőt tervező szakemberek az egyház szociális szerepvállalását kívánatosnak és magától értetődőnek gondolják, úgy hiszik, hogy a diakónia a keresztyén élet egyik legfontosabb velejárója és egyházunk társadalmi szerepvállalásának fontos része.

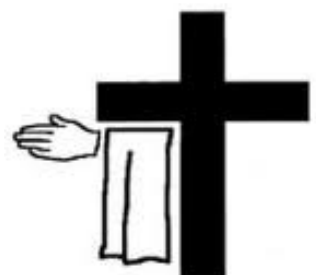
Bobán 2009. őszén indult el a házi segítségnyújtó szolgálat. Kezdetben négy gondozónő 35 idős ember gondozását végezte. Mindez a nemescsói székhelyű Sartoris Szeretetszolgálat keretein belül történik. Mára a bobai központú tevékenység messze meghaladja a nemescsóit, jelenleg több, mint kétszer akkora munkát végeznek nálunk. A nálunk persze nem csupán Bobát, Nemeskocsot és Kemenespálfát jelenti, hanem Csöglét, Kispiritet, Nagypiritet, Izsákfát, Alsóságot és Celldömölköt is. Mint látható, a szolgálat már kilépett az egyházközség területéről, már szomszédos gyülekezeteket is elérte és még bővül a kissomlyói gyülekezet településeivel is. Ma 23 gondozónő közel kétszáz gondozottat segít, negyvenen kapnak szociális étkeztetést.

A gondozás központja a bobai Otthon. Itt történik a szolgálat adminisztrációja, a vasárnapi istentiszteleteken láthatók azt ezt segítő informatikai eszközök. Gondozóink nem csupán a pápimunkát végzik itt, de minden héten közös áhítaton is részt vesznek. Munkatársaink hetven százaléka, a gondozottak 35-40 százaléka evangélikus. Persze fontos, hogy mindkét oldalon hangsúlyosan is segítsük a felekezeteinkhez tartozókat, de a szolgálat független a felekezeti hovatartozástól. A szolgálat úgy végzi a munkáját, hogy mindenkin segíthessen, aki arra rászorul.

Bizonyára felmerül az olvasóban, hogy miből telik nekünk erre, amikor épületeink fenntartására, felújítására és egyéb tevékenységeink finanszírozására is csak szűkösen futja. A szükséges infrastruktúrát üzemeltetni kell, a gondozónők sem tudnák csak felebaráti szeretetből végezni munkájukat. A szolgálat azonban része az állami gondoskodás rendszerének is, fenntartásában így az állam is érdekelt, azt a költségvetés normatív alapon finanszírozza. A nálunk működő szeretetszolgálat tehát fontos kapocs az állam és egyház viszonyában, de hozzá is tesz ahhoz: a keresztyéni alázatot.

Néhány szó a tervekről. A bobai központú ellátás a jövőben terveink szerint önállóvá válik, ehhez azonban fejleszteni kell a személyi és infrastrukturális feltételeket is. Önálló szociális intézményt megfelelő szakképzettséggel rendelkező személy vezethet csak, tehát ki kell választani a leendő vezetőt. Szükséges a tárgyi körülmények fejlesztése is, elsősorban az Otthon korszerűsítése. Egyházkerületünk egymillió céltámogatást nyújtott ehhez az elmúlt esztendőben. Ezt az összeget felhasználva kívánjuk elkészíteni az otthon vizesblokkját. Ez természetesen azt jelenti, hogy a szeretetszolgálat körülményeinek fejlesztéséből a gyülekezet tagjai is részesülnek, az új vizesblokk minket is szolgál. Alig több, mint egy év a bobai szeretetszolgálat története. A házi gondozás felvállalásával olyan szolgálati területre lépett gyülekezetünk, amely illeszkedik keresztyén hitünkhöz. Ahogy Jézus is szolgáltni érkezett közénk, úgy nekünk is feladatunk az, hogy szolgáljunk másokat, segítsük a rászorulókat.

erdelyik

„Szeretetszolgálat nélkül nincs hiteles egyházi jelenlét a világban”

Fontos, hogy a teológiai munkát is inspiráljuk, hisz a szeretetszolgálat nélkül az ősgyülekezet ideje óta nincs hiteles egyházi jelenlét a világban. Jézus a legfőbb diakónus, aki az asztalnál szolgált tanítványainak, majd az evangélium hirdetése és tanítás, kereszteselés mellett, a kétkezi szolgálatra is hívott el embereket. Ők a diakónusok, akik az adott társadalom szűkölködő, segítségre szoruló, és krízisbe került tagjainak nyújtanak segítséget a krisztusi szeretet és önfeláldozás erejével – mondja Gregersen-Labossa György szombathelyi lelkész, a diakóniai Bizottság vezetője a diakónia feladatáról.

A bizottsági elnök az evangélikus diakóniai munkát két csoportba sorolja: Egyházunkban vannak úgynevezett gyülekezetek által alapított, és gyülekezetek által fenntartott intézmények, szeretetotthonok, bentlakásos, szakosított ellátást végző intézmények, és működnek alapellátást (házigondozás, idősök nappali ellátása, szociális étkeztetés, támogató szolgálat, falugondnokság, hajléktalan ellátás stb.) végző intézmények. Ezek a szociális törvénynek megfelelően működnek.

Intézményeink másik nagy csoportjába tartoznak az országos egyházi intézmények. Ezen belül is két típusról beszélhetünk: gyülekezetek által alapított, és később országos fenntartásba került intézmények (ezeket az intézményeket a gyülekezetek alapították, de praktikus szempontok miatt idővel az egyházközségek átadták a fenntartás

MEE részére.) Ugyanakkor léteznek a kifejezetten az Országos Egyház által alapított intézmények például a Sarepta Budapesten, vagy említhetném a Jönnem evangélikus Diakóniai Központot is Szombathelyen.

A finanszírozásról a következőket említi ki:

Abban az esetben, amikor az egyház az alapító és fenntartó, akkor állami finanszírozás jár, tehát az alapszabály, és az egyházi kiegészítő normatíva, amelyet az Országos Egyház igényel meg. Ha a gyülekezet a fenntartó, akkor ezt a támogatást a gyülekezetnek kell megigényelnie, és a fenntartással járó összes felelősség az adott egyházközséget terheli, bár nyilván a hangsúly az evangélikuson van, ami egyfajta „márkanév”, így jóban - rosszban osztozik az egész egyház népe a szeretetszolgálatunkkal kapcsolatban. Éppen ezért fontos az egységes teológiai háttéren alapuló, de szakmailag magas szinten tanácsolt és ellenőrzött munka. Ebben kiemelkedő szerepe van az osztálynak, a módszertani intézménynek és a bizottságnak.

Az egyház a kiegészítő normatíva terhére létrehozta az elmúlt évben a központi diakóniai alapot. A kapott összegek bizonyos százalékát visszatartja az egyház, mint fenntartó és tartalék-alapot képez. Ez az országos intézményekre kötelező jellegű, míg a gyülekezeti intézmények esetében is elvárás a befizetés, hisz a fejlesztések, módszertani intézmény fenntartása a

gyülekezeti intézmények elemi érdeke is.

Az alpból a szakmai munka fejlesztésére szervezett konferenciákat finanszírozzuk, és a Diakóniai Osztály bizonyos kiadásait is ebből fedezzük. Célunk azonban az, hogy a zsinati törvényt - amely sok esetben meglehetősen hézagosan fogalmaz a diakóniai szolgálattal kapcsolatban - módosítsuk, hogy egy egységesebb, átláthatóbb rendszer jöjjön létre. Tudomásul kell venni, hogy akár az állammal folytatott tárgyalásokra és érdekvédelemre, akár a nemzetközi kapcsolatokat vagy éppen a pályázatokon való részvételre gondolunk, a jövőben egy átláthatóbb és egységesebb struktúrát kell kiépítenünk. A vezérelv nem a működési forma lesz, hanem az, hogy az illető szolgáltatás (egyesület, gyülekezeti, alapítványi stb.) magát az evangélikus egyházhoz tartozónak vallja vagy sem. Ha igen, akkor viszont az egységes egyházi szabályozást kell követnie. Sajnos őszintén meg kell vallanunk, hogy számos esetben tapasztaltuk és tapasztaljuk egyházunkban az öntörvényűséget, pontosabban a rendszerben gondolkodás teljes hiányát, ami az esetek többségében szolgálatunk és egyházunk hitelességét érinti.

Lelkészi jelentés a Bobai Evangélikus Egyházközség 2010. évi életéről

A bobai gyülekezetben és a hozzá tartozó filiákban szokás, hogy újév napján nem egyszer en statisztikát olvassunk fel, hanem elhangzik az elmúlt év-r l szóló lelkesi jelentés. Ennek a jelentésnek néhány részletét olvashatják testvéreink az alábbiakban. A teljes lelkesi jelentés elolvasható az egyházközség honlapján.

Keresztyén életünknek nélkülözhetetlen része az istentisztelet. Istennek hitet fakasztó, hitben meger sít , és szolgálatra készítet igéje hangzik itt mindannyiánk számára.

... hálára készítet az, hogy a legkülönbözőbb alkalmakkor, tehát még hétköznapokon is, csaknem mindenhol teremődött gyülekezet. Majdnem mindenkor olyan, amelyből számosan hiányoztak ugyan olyanok, akikre emberi látás szerint számítottunk, viszont ugyanakkor megjelentek olyanok is, akikre nem az elsők között gondoltunk.

Az elmúlt esztendőben az egész gyülekezetben, beleértve a Marcalon túli gyülekezeteket is összesen 215 alkalommal tartottunk istentiszteletet. (Bobán 87, Nemeskocsban 37, Kemenespálfán 35, Adorjánházán 36, Csöglén 12, Kispiriten 4 és Nagypiriten 4)

Az évek, évtizedek óta megszokott rend szerint (Vízkeresztől böjtig) Bobán összesen 5 alkalommal. Az ötös szám jó alkalmat kívánt a liturgikus színek és az egyes ünnepekörök óegyházi igéje körüli közös elgondolkozásra.

Hitoktatást végeztünk Bobán az óvodában a 2009/2010-es tanévben 2 csoportban a 2010/2011-es tanévben 1 csoportban. Az iskolában mindkét tanévben 8 csoportban folyt hitoktatás. Kemenespálfán részben háznál, részben a községi könyvtárban tartjuk a hittan órákat két csoportban, Nemeskocsban 1 csoportban háznál, Csöglén 2 csoportban az iskolában, egy csoportban háznál folyik hitoktatás.

A 2008/2009. tanévben megkezdett konfirmációi oktatást 2010. május 16-án, konfirmációi vizsgával fejeztük be. A vizsgáról konfirmációra bocsátottunk

11 fiatal. 4 fiút és 1 leányt Bobáról, 1 leányt Nemeskocsból, 2 fiút és 1 leányt Kemenespálfáról, 1 fiút Csögléről és 1 fiút Nagypiritről A konfirmációi istentiszteletet 2010. május 24-én, Pünkösöd hétfőn tartottuk több mint 400 lelkes gyülekezet részvételével.

Az elmúlt év során is megrendeztük gyülekezeti táborunkat Őrimagyarósdon, ahol kicsiktől egészen nagyokig 25-en vettek részt gyülekezetünk gyermekei és ifjai közül.

Nagy ajándékként tekintek arra, hogy esperesi szolgálatomat már harmadik éve úgy végezhetem, hogy a gyülekezeti munkában beosztott lelkes segítők. Két esztendőn át Győri Veronika Ágnes frissen felszentelt lelkes véggezte a szolgálatot, nagy odafigyeléssel az idősekre, 2010. augusztusától pedig Kendeh-Kirchknopf László látja el a szolgálatot, az ő erőssége – talán nem túlzom el nagyon, ha azt mondom – az ifjúsági munkában van. Minden esetre a bőrünkön tapasztalhatjuk, hogy szolgálataik által színesedik gyülekezeti életünk.

A hitoktatás és konfirmációról szóló beszámoló után ejtsünk szót a 2010. szeptemberében beindult ifjúsági óráról. Mintegy négy hónapja 10-12 állandó taggal és gyakori kíváncsiskodókkal működik az ifi. Hetente egyszer vannak együtt, de akkor kiadósan. Fiatalokat érintő témákról beszélgetnek és nagyokat énekelnek.

Az elmúlt évi kazuális szolgálatok száma sajnos a szokott módon alakult. Kéves keresztes, sok temetés. Megkereszteltünk a bobai gyülekezet területén 6 kisgyermeket. Közülük 4 leányt és 1 fiút Bobán (Az 5 gyermekből 3-at vidékről hoztak szülei Bobára keresztelni), 1 leányt Kemenespálfán. A csöglei gyülekezet területén 1 fiút Kispiriten kereszteltünk.

Kispiriti gyülekezetünkhöz tartozó ifjú pár kérte Isten áldását házasságára a celldömölki templomban. A bobai gyülekezet területén nem volt az elmúlt évben esküvő.

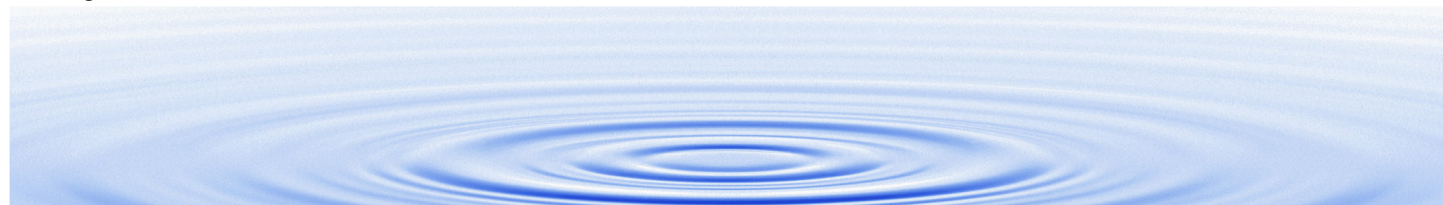
Eltemettünk Bobán 6 férfi és 3 nő testvérünket, Nemeskocsban 1 férfi és 2 nő testvérünket, Kemenespálfán 2 férfi és 2 nő testvérünket, Csöglén 1 férfi, Adorjánházán 1 nő és Nagypiriten 2 nő testvérünket.

A bűnbocsátó kegyelem zálogául adott úrvacsorát Bobán 16 alkalommal, Nemeskocsban 4 alkalommal, Kemenespálfán 3 alkalommal, Adorjánházán, Csöglén, Kispiriten és Nagypiriten 3-3 alkalommal szolgáltattuk ki. A templomi úrvacsorák alkalmával Bobán összesen 591-en, Nemeskocsban 87, Kemenespálfán 43-an, Csöglén 12-en, Adorjánházán 48-an, Nagypiriten 14-en, Kispiriten 23-an éltek a szentséggel. Családi otthonokban, idős, beteg testvéreinknél is tartottunk az elmúlt év során istentiszteleteket. Bobán 12, Nemeskocsban 2, Kemenespálfán 2, Adorjánházán 1 alkalommal. Csodálatos átélni azt, amikor idős, valamikor buzgó templomlátogató testvéreink, újra hallgathatják Isten igéjét és élhetnek a szentségekkel.

Nagy ünnepünk volt a nyáron, július 11-én, amikor is Iltés János a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke délelőtt Bobán szentelte fel a felújított orgonát, délután pedig Kemenespálfán a Koltai Péter orgona-építőtől által adományozott ládaorgona szentelésére került sor.

2011-ben ötödik évfolyamába lép gyülekezeti hírlevelünk az Evangélikus hírek Marcalon innen és túl. Nagy öröm számomra és kifejezett nyereség a gyülekezet számára, hogy immár második éve profi szerkesztő és tördelő készíti az újságot, sőt, az ősz óta nekem szinte csak rá kell bólintani a tartalmában és formájában elkészült anyagra. Az különösen is öröm, hogy fiatalok próbálkoznak írásokkal az újságban.

Folytatás a 7. oldalon

Az alapítvány tíz éve

„A Bobai Evangélikus Templomért” Alapítvány van, létezik – egy külső szemlélő azonban nem sokat tud róla. Talán azért is – amit én is érzek – mert az egyházi, gyülekezeti mindennapjainkban érdemeinek, ténykedésének elismerése nem kapott méltó helyet, csak szószéki hirdetések alkalmával: „gyűjtést tartunk...”.

Úgy gondolom, ezt a hiányt 10 év távlatból pótolni kell, ezért is örültem annak a felkérésnek – írjak egy cikket az alapítvánnyal kapcsolatban. Így juthatunk el azokhoz a Testvérekhez, akik jó szándékú, nemes adakozásukkal – legyenek ők gyülekezeti tagok, elszármazottak kiknek gyökereik még mindig ide kötődnek, vagy egyéb másutt élők – segítették kitűzött céljaink megvalósulását, teljesülését. Az önzetlen felajánlásaik nélkül, bizony elképzeléseink csak a jövő lebegő reményei maradtak volna.

Ez úton is tisztelettel megköszönöm a segítséget valamennyi adományozónak, de azoknak is, akik az adójuk 1%-át az alapítványunk javára ajánlották fel.

Tíz éve, 2001-ben hozta létre „A Bobai Evangélikus Templomért” Alapítványt a Bobai Gyülekezet. Láttuk templomunk lerobbant állapotát. Magam is többször felvettem - „kisért a múlt” hangsúlyozásával -, féltő a 100 évvel történtek megismétlődése, amikor is hatóságilag be kellett záratni, annyira veszélyessé vált.

Apáink megépítették, ránk a ké-

sőbbi generációkra hagyták, azzal a reménnyel, hogy ezt az örökséget megtartjuk, őrizzük, gondozzuk, a templom legyen alkalmas arra, amiért Ők áldoztak, fáradoztak. Ennek szellemében úgy éreztük kötelességünk felújítani, majd tovább is adni utódainknak. Alapítványunk ténykedésének célja is így fogalmazódott meg. Többek között a templom a gyülekezet egyéb épületeinek felújítása, a hitélet gyakorlás feltételeinek elősegítése.

Az indulás, a start sikerült. Ugyan a kitűzött cél érdekében – néha konfliktusok árán is – de próbáltunk minden mozgathatót összeszedni, amelynek az lett az eredménye, hogy 2003-ban a gyülekezet nagy örömmel, hálával ünnepelhette a templom külső és belső megújulását.

Ezen a napon, a megszállt templom mellett, az időközben teljesen kiégett, de újjáépült lelkészlakást is átadhatta rendeltetésének Iltzész János püspök úr.

Megoldandó feladataink ezek után is vittek előre bennünk. A templom harangok villany üzemelését új automatikára cseréltettük, mely ezzel előre programozható. Az évek hosszú során nem működő toronyórát, annak szerkezetét, számlapjait kicseréltettük. Azóta pontosan jár, mutatja és jelzi az időt, de figyelmeztet is bennünket.

A templom mennyezetére újra felfestettük a Luther-rózsát. A Gyülekezeti Otthon külső – és belső fejújításában vállalt az alapítvány jelentős anyagiakat.

A lelkészlakás külső falára emléktáblát készítettünk a 45 évet gyülekezetünkben szolgáló Garam Zoltán lelkészünk és felesége emlékére, aki ezen idő alatt a kántori teendőket is ellátta.

Az évenkénti - most már hagyományos - gyülekezeti nap szervezésében, annak bonyolításában is részt veszünk. Az egyházközség történetét megörökítő kiadvány anyagi finanszírozását alapítványunk segítette, a 225 éves templomépítési évfordulóra.

A nagyon várt orgona felújítást a gyülekezettel együtt sikerült megvalósítani. A templom-belsőben lévő faszervezeti elemek védelme érdekében gázosítást végeztettünk, az állag megőrzéséért.

Jelenleg az oltár renoválás a kitűzött célunk. A beadott pályázat önrészt vállalta át az alapítvány.

Ezen ideig közel 30 millió Ft-ot fordítottunk az említett feladatok elvégzésére.

Talán ezek az ismertettek, sikeresen megvalósított célok bizonyítják az alapítvány szükségességét, fontosságát. De bizonyítják azt is, hogy önzetlen adakozók segítségével nélkül, az adó 1 % felajánlás nélkül, mindez nem történhetett volna meg. Köszönjük.

Viszont a gyülekezet jövője nem csak a feltételek ilyen irányú megteremtésén múlik, hanem a „gyülekezeti élet”, a hit gyakorlása, a hívő élet, a szeretet, az együvé tartozás megléte is.

Erős vár a mi Istenünk!

Szelestey László

Lelkeszi jelentés

Folytatás a 6. oldalról
Végül Istennek adok hálát minden lehetőségért, amikor Isten igéjével szolgálhattam munkatársaimmal együtt, és hálát adok minden igehallgatóért, aki nyitott szívvel ül szószékeink alatt.

Befejezésül hadd köszönjem meg közvetlen munkatársaim áldozatos munkáját:

- Győri Veronika Ágnes és Kendeh-Kirchknopf László beosztott lelkész pontos, hűséges munkáját,

- Kendeh Anita áldozatos szolgálatát a gyermekek között a vasárnapi iskolában és az ifjak között az ifjúsági órán.

- Szolnoki András felügyelőnek, aki messze nem csak a felügyelői teendőket látja el a gyülekezetben.

- Horváthné Ovádi Nikolettának pénztárosnak felelősségteljes munkáját.

- Mórotz Zsolt számvevőszéki elnöknek a gyülekezet gazdasági irányításában nyújtott segítségét.

- Hacherné Varga Veronika és Gyömörey Károlyné kántorok munkáját,

- Sebestyén Károlyné nemeskocsi gondnokoknak.

- Géczy Istvánné kemenespálfai gondnoknak és Badics Andrásnak, aki sokat segít a gondnoki teendők ellátásában.

- Teveli Éva bobai egyházfinak, Sebestyén Károly nemeskocsi harangozóknak.

- Köszönöm Szelestey Lászlónak és kedves feleségének, akik a Bobai Evangélikus Templomért Alapítvány gondját viselik.

- Erdélyi Károlynak, aki szerkeszti és tördeli az Evangélikus hírek Marcalon

innen és túl című gyülekezeti újságot.

- Szolnokiné Németh Anita egyházmegyei adminisztrátornak, aki sokszor segít a gyülekezeti iratkezelésbe is.

- Mindhárom gyülekezet presbitériumának és az Alapítvány kuratóriumának áldozatos munkáját.

Gyülekezeti életünk egy esztendei leltűnt szakaszára is csak a meg nem állítható időben tudunk visszatekinteni. Helyzetünket jól fejezi ki, de vágyódásunknak is igaz szóval ad hangot egyik óévi énekünk utolsó versének egy részlete: „...Szétszórt lelkünk tedd egésszé, téríts minden jóra késszé, hogy általunk a jövendőt formáld a boldog újesztendőt – áldj meg minket, örök Isten!”

Rostáné Piri Magda lelkész

Alkalmaink húsvétig

Február 27. Hatvanad vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 Boba

Március 2. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba

Március 6. Ötvened vasárnap: 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Március 9. (Hamvazószerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Március 13. Böjt 1. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Március 16. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Március 20. Böjt 2. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza – közgyűlés, 10 óra Boba, 11 óra Nemeskocs (Úrvacsora) – közgyűlés, 15 óra Kemenespálfa – közgyűlés

Március 23. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Március 27. Böjt 3. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba – közgyűlés, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Március 30. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Április 4. Böjt 4. vasárnapja: 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Április 6. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Április 10. Böjt 5. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba, 11 óra Kemenespálfa (Úrvacsora) – Templomszentelési hálaadás, 14 óra Nemeskocs

Április 13. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba

Április 17. Böjt 6. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Április 21. Nagycsütörtök: 19 óra Boba (Úrvacsora)

Április 22. Nagypéntek: 10 óra Boba (Úrvacsora) – Passióolvasás, 18 óra Nemeskocs (Úrvacsora)

Április 24. Húsvét ünnepe: 5.15 óra Boba (Úrvacsora), 9 óra Adorjánháza (Úrvacsora), 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

Április 25. Húsvét 2. napja: 9 óra Csögle (Úrvacsora), 10 óra Boba (Úrvacsora), 14 óra Nagypirit (Úrvacsora), 15 óra Kispirit (Úrvacsora)

Május 1. Húsvét ünnepe utáni 1. vasárnap: 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa

**1 % - kérjük segítsék adójuk 1-1 százalékának felajánlásával
egyházunkat!**

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

Bobai Evangélikus Templomért Alapítvány adószáma: 18891670-1-18

Számunk szerzői voltak:

Bencze András, Erdélyi Károly, Rostáné Piri Magda, Szelestey László, Szemerei János

Kiadja a Bobai Evangélikus Egyházközség

Rostáné Piri Magda lelkész és Szolnoki András felügyelő